

Muistojen rippikoulu

Rippikoulumuistot ja nuorisotyön kuulumiset ovat aiheena Porin seurakuntien osastolla Satakunnan messuilla 5. - 8. syyskuuta. Leirikesä on ohi, mutta mm.seurakuntien isoiskoulutukset alkavat. Yhteinen jatkispamaus on 13. syyskuuta.

Sivu 3

Rippikoululaiset sydämellä. Ohjaustangossa kiinni pastori Reija Nordström Länsi-Porista ja nuorisonohjaaja Rampe Törmälehto Teljästä, takana pastori Risto Auerma Keski-Porista ja Reposaaren vs. kirkkoherra Marja Hytti.

Kuva: Jyrki Toivanen

TASAUSPÄIVÄ

Syyspäivän tasauksen aikaan valo ja pimeys jakaantuvat tasan. Tasauspäivänä muistutetaan, että muutakin maailmassa pitäisi tasata nykyistä enemmän.

SIVU 2

USKONTOJEN KIRJOJA PORISSAKIN.

Kristillisten kirkkojen ohella Porissa voi törmätä moniin ei-kristillisiin yhteisöihin, kuten Jehovan todistajiin, mormoneihin, TM-opetukseen tai vaikka Urantia-kirjan lukijoihin. Eri uskonnot, uskomukset ja filosofiset vaikutteet sekoittuvat entistä enemmän. Porilainen Harri Heino on koonnut tietoa uskonnollisista liikkeistä.

KESKIAUKEAMA

BIBLIODRAAMA

Bibliodraaman keinoja käyttävä raamattupiiri aloittaa 30.9. Bibliodraama ei ole näyttelemistä, kertoo piirin ohjaaja Pirjo Majamäki.

SIVU 3

PÄÄKIRJOITUS 30.8.1997

Vesi

Viime kesä oli veden kesä. Meillä Suomessa tosin saatiin nauttia Jumalan luonnon ihanuudesta yltäkyllin. Muualla Euroopassa veden runsaudesta muodostui pitkäkestoinen murhe. Nimenomaan Puola, Tšekki ja Saksa, mutta myös Itävalta ja Unkari saivat osaltaan tuntea tuon tavallisen hyödykkeen, veden voiman.

Nyt lähemmäksi syksyä tullessa on kuulunut tietoja hirmumyrskystä tulva-aalloista eri puolilta maailmaa. Vesi on elämälle välttämätön, mutta vesi voi johtaa myös elämän menettämiseen, kuten Suomenkin suvessa on jälleen jouduttu huomaamaan.

Jotenkin tuntuu hätkähdyttävältä huomata, että niinkin arkinen asia kuin vesi on näin merkittävässä asemassa vielä uuden vuosituhannen kynnyksellä. Vaikka toisaalta onhan jo ehkä parikymmentä vuotta sitten todettu, että jos seuraava maailmansota syttyy, se on sota vedestä. Erityisesti Lähi-Idässä ennustetaan tulevan ankara taistelu makeasta vedestä.

Tänä kesänä saatiin luotain Marsin pinnalle, kuussa on käyty ja avaruussukula vie, tuo ja korjaa satelliitteja lähi-avaruudessa. Tekniikka kehittyy monella alalla jo lähes ihmisäivoin hallitsematonta vauhtia. Mutta yhä edelleen liika vesi, veden puute tai veden likaisuus ovat suurena ongelmana.

Uskon, että enemmän luonnon ehdoilla eläneet aiemmat sukupolvet, ovat tunteeneet veden voiman paremmin. Vesi ja luonnonvoimat yleensä jouduttiin ottamaan vakavammin ja nöyremmin huomioon aikaisemmin. Paljon käytettiinkin sanontaa, että oltiin luonnonvoimien armoilla - tai luonnonvoimien säätelijän armoilla. Nöyryyttä meille suomalaisillekin veden edessä on opetettu viime vuosina talojen homeongelmien kautta.

Vesi on otettava vakavasti. Kuivuuteen on kehitettävä kastelujärjestelmä. Litan veden ongelmien voitaneen löytäjä etukätesesto- tai jälkikorjausmenetelmiä. Veden puutetta on vaalittava samoin kuin sitä, että puhdasta vettä on kaikkien saatavilla.

Kristillinen kirkko on tähän haasteeseen vastannut eri puolilla maailmaa lähetystyön ja kansainvälisen diakonian erilaisilla vesiprojekteilla. Kulunut kesä osoitti, että edelleen vesiasian on oltava esillä ja vesiongelmien voittamiseksi on tehtävä määrätietoisesti työtä niin maailmalla kuin täällä Suomessa.

Vesi on tärkeässä osassa Raamatussa. Monessa kohtaa Jumala toteuttaa veden kautta oman tahtonsa. Näin tapahtuu myös Jeesuksen asettamassa kastotekimyksessä, jossa Jumala Raamatun mukaan kutsuu meidät Kristuksen kirkon yhteyteen. Apostolien teoissa kerrotaan kuinka yhtäaikaa kastettiin kokonaisia perheitä - isä, äiti, noret, lapset ja syliavutkin kuuluivat tuohonkin aikaan perheeseen. Jumalan teoille ikä ei ole este. Tämä toteutuu yhä edelleen. Lähes 2 miljardinen kirkko kutsuu Jumalan kautta yhteyteen veden kautta kasteessa "kaikki kansat", kuten Jeesus käski.

Tervetuloa syksyiseen seurakuntatoimintaan mukaan!

Kari Erkkola

IKKUNAPENKKI

Itsenäistymisen vaikeus ja välttämättömyys

Lapsen itsenäistyminen on yksi vanhemmuuden vaikeimpia asioita. Itsenäistyminen merkitsee aina eroa jostakin ja ero aiheuttaa surua. Suru piilotetaan usein uhmaan ja uhoon. Murossissa itsenäistyminen on usein kaikkein kipeintä, mutta ristiriidat voivat olla ainoa keino irrottautua lapsuuden perheestä.

Murossika ei ole kuitenkaan ensimmäinen itsenäistymisen vaihe. Ensimmäinen, eikä varmaan kivuttompi itsenäistyminen ja eroaminen tapahtuu jo syntymässä. Silloin lapsi konkreettisesti eroaa äidistä erillisessä ihmiseksi. Erillisyyden on kuitenkin vielä hyvin suhteellista ja liissäntyy parhaassa tapauksessa koko ajan. Yksi suuri askel kohti itsenäistymistä on käveläminen oppiminen; pääsee nopeammin pois äidin ja isän sylistä. Myös koulun meno on iso askel kohti itsenäistymistä.

Itsenäistyminen ei siis ala murosista, mutta se ei myöskään pääty siihen. Eikä se pääty edes vanhempien luota pois muuttoon. Itsenäistymisen kannalta olisikin hyvin tärkeää, että voisi asua ainakin jonkin aikaa yksin. Suoraan vanhempien luota seurustelukumppanin luo muuttaminen on tavallista, mutta joskus siinä voi olla kysymys ennen muuta vaikean itsenäistymisprosessin torjumisesta ja pelosta jäädä yksin. Joka tapauksessa itsenäistymisprosessi omista vanhemmista on meillä jokaisella jollakin tavoin kesken ja me käymme tätä prosessia läpi esimerkiksi suhteessa puolisoomme.

Parisuteeseenkin kuuluu itsenäistymisvaiheita. Ne aiheuttavat ristiriitoja, koska toisen itsenäistyminen tuntuu loukkaavalta. Vastareaktio puolison itsenäistymiseen onkin usein voimakkaampi kiinnipitäminen. Suhteen kannalta on ehkä parasta, jos voi antaa toisen itsenäistyä ja suostuu yhteyden lisäksi myös erillisyyteen. Itsenäistyminen on aina vaikeaa, mutta välttämätöntä. Joskus on mentävä riittävän kauas, että voisi taas olla lähellä.

Heikki Kruus
perheneuvoja

Tansaniassa Pirkkoa tarvitaan

- En ole varma, tarvitaanko minua Suomessa. Koen kuitenkin, että Tansaniassa minua ja minun koulutustani tarvitaan. Siellä on 28 miljoonaa ihmistä, joista 60 prosenttia on vielä ei-kristittyjä, kertoo Länsi-Porin seurakunnan lähettilä, Tansaniassa pappeja koulutusta Pirkko Lundgren.

Rysäys Kirjurissa

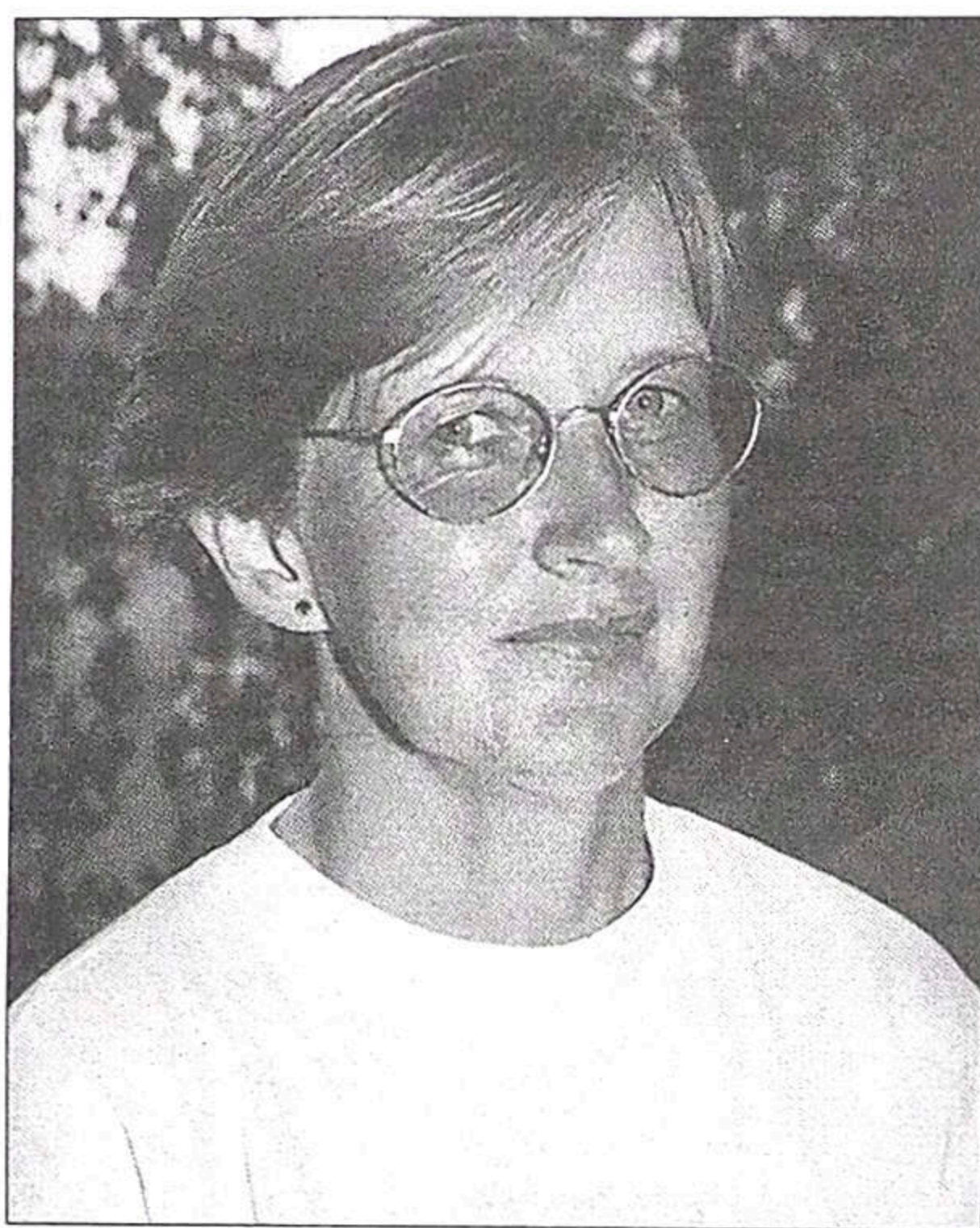
Pirkko Notkon lähetyskutsu alkoi vahvistua opiskeluaikoina. Erityisen voimakkaana hän koki kutsun Lähetysseuran juhliilla 1982 Porissa.

- Kirjurinluodon kutsuilla se rysähti. Koin, että Jumala "pakotti" minut lähtemään. En saanut rauhaa asiasta, ennen kuin olin ottanut yhteyttä Lähetysseuraan.

Pirkko otti virkavapaata Länsi-Porin lehtorin työstä ja aloitti lähetyskurssin.

- Jumalan suunnitelma on ollut hyvä. Se on rikastuttanut elämääni. Jumala on tullut lähemmäksi ja Raamattu paljon tutummaksi. Samalla on saanut kehittää itseään, Pirkko luettelee.

Aviopuolisokin löytyi lähetyskentältä. Ruotsalainen Mats Lundgren tuli vuonna 1989 samaan hiippakuntaan taloudenhoitajaksi, jossa Pirkko toimi kristillisen kasvatuksen sihteerinä työskenneltyään ensin useita vuosia uskonnon-opettajana eri kouluissa. Pirkon ja Matsin kesähiitä vietettiin parin vuoden päästä Suomessa.

Pirkko Lundgren toivoo, että ystävät jaksaisivat muistaa lähetitejään rukouksin. Pirkko on mukana Tasauspäivän tapahtumissa Porin koulussa.

Nyt pariskunta on Suomessa "Kelan pakollisella" lomalla. Pirkko kiertää Turun arkkihiippakunnan seurakuntia, Mats Porvoo hiippakuntaa.

Opetustyö sopii Pirkolle

Pirkko työskenteli aluksi muuttaman vuoden uskonnon-opettajana valtion kouluissa. Tansaniassa kirkkojen tehtävä

on järjestää koulujen uskonnonopetus; valtio varaa vain kalenterista jokaiselle luokalle kaksi oppituntia viikossa.

Oppilaat jakautuvat ryhmiin uskontojensa mukaan. Kristillistä kirkkokunnista omaa opetusta antoivat Pirkon toimialueella evankelis-luterilaisten lisäksi roomalais-katolinen kirkko sekä helluntai-seurakunta. Pirkon oppitunneille osallistui myös baptiste-

ja, adventisteja ja anglikaaneja.

Viimeiset vuodet Pirkko on kouluttanut tulevia pappeja Irangan opistossa, josta valmistuu alemman tutkinnon teologeja. Hän on toiminut myös yhden seurakunnan pappina, hoitamassa lähinnä kastotoimituksia ja avustamassa ehtoollisenjaossa.

Puhekielenä suahili

Irangan opiston pappikoulutus alkoi "hätiäpuna" hiippakunnassa vallinneeseen pappispuolaan. Oppilaina on 20-45-vuotiaita miehiä tai naisia, hyvin erilaisista taustoista. Joku on tehnyt aiemmin evankelistan työtä, joku on voinut työskennellä opettajana tai vaikka varastonhoitajana. Toiset siirtyvät suoraan yläasteelta tai lukiota.

- Tansanialaiset ottavat Raamatun hyvin kirjaimellisesti. He tuntevat Raamatun, erityisesti Uuden Testamentin hyvin. Siksi opettajankin täytyy todella osata Raamattu!

Opetus tapahtuu suahilin kielellä. Suahili on myös Pirkon ja Matsin kotona käytettyä yhteinen kieli englannin ohella.

- Ruotsia käytämme vain silloin, kun haluamme, että apulainen, yövahti tai vaikka kauppa myyjä ei ymmärrä, mitä keskenämme puhumme, naurattaa Pirkko.

Marjaana Perttula

Syyspäivän tasaus antoi aiheen Tasauspäivän viettoon

Tasauspäivä-sanan lähtökohtana on syyspäivän tasaus, jolloin päivä ja yö ovat yhtä pitkiä. Valoa ja pimeyttä on yhtä paljon kaikille. Muu onkin jakaantunut ihmisten kesken epätasaisemmin. Toisilla on tässä maailmassa riittävästi ja paljon, toisilta puuttuu lähes kaikki.

Tasaaminen on vatsavuroista jakamista. Jeesuksen kehoitus "Antakaa, niin teille annetaan" on koettua todellisuutta monen lähetystyöhön sitoutuneen elämässä. Tasaaminen tuo iloa ja toivoa kaikille.

Tasausten ajatus on ollut Suomen lähetysseuran Tasau-

Tasauspäivä alkaa porkkanamarkkinoilla ja konsertilla

Tasauspäivän vietto alkaa

Suomen Lähetysseuran Tasauspäivä-keräys maisten aseman ja koulutuksen kehittämiseksi Afrikassa. PSP 800014-161130, muut pankit 9499. Kiitos!

päivä-keräysten lähtökohtana jo useamman vuoden ajan. Tällä kertaa kerätään varoja naisten aseman ja koulutuksen kehittämiseen Afrikassa. Tavoitteena on saada keräyksellä 2 mmk.

Porissa tartutaan nyt ensimmäistä kertaa rivakammin Tasauspäivän teemoihin ja tuodaan niitä mm. kouluihin ja toille perinteisiä lähetystapahtumia unohtamatta.

Jakaranda-yhtye konsertoi lauantaina 20.9. klo 20 Porin Lyseon uudessa salissa. Jakaranda on vauhdikkaasta afrikkalaisvärikkästä gospelia soittava kuoro. Sen taustayhteisönä on Suomen Lähetysseura. Jakaranda on tehnyt useita levytyksiä. Porissa Jakarandaa on kuultu vähemmän, joten Tasauspäivä antaa nyt niin nuorille kuin vähän vanhemmillekin tilaisuuden kuulla mukaansatempaavaa yhtyettä.

Lauantain ja sunnuntain tapahtumiin Porissa osallistuu myös etiopialainen Hosainan hiippakunnan naistien johtaja Tsegonesh Ayele.

Sunnuntaina 21.9. jumalanpalveluksissa saarnaajat tulevat Lähetysseurasta. Keski-Porin kirkossa saarnaa arkkipiippakunnan lähetyspihteerin, pastori Liisa Purho, Länsi-Porissa pastori Olavi Tuovinen, Pihlavalassa lähetystyöntekijä Päivi Palmu ja Ahlaississa lähetystyöntekijä Pirkko

Raamatun teksti ja oma elämä kohtaavat bibliodraamassa

Bibliodraama. Mitä se on? Bibliodraama on aika kaukana näyttelemisestä, nimestään huolimatta. Punaisena lankana siinä kulkee teksti. Raamatua tutkitaan uudella tavalla. Keinoina voivat olla niin musiikki, puhe kuin liikuntakin. "Oma kroppa otetaan mukaan."

Nimestään huolimatta bibliodraama on kaukana näyttelemisestä, kertoo Pirjo Majamäki.

Porissa alkaa kuluvana syksynä bibliodraamaan keskittyvä raamattupiiri. Sitä ohjaa pastori Pirjo Majamäki, asiaan koulutettu ja siinä kokemusta hankkinut vetäjä.

"Ajattelen, että Raamatun teksti on kokonaisuus, johon keskitytään. Jokainen tekee työtä oman persoonallisuutensa mukaan."

Pastori Majamäki on saanut tuntumaa bibliodraamaan mm. omassa koulutuksessaan ja monissa seurakuntien tilaisuuksissa.

Porin seurakuntien palvelukeskuksessa tiistaina 30. 9. kello 18 aloittavaan piiriin on tarkoitus ottaa 5 - 18 henkilöä.

Mikäli ryhmästä muodostuu kovin suuri, aviopuoliso, sairaalapastori Olli Majamäki,

ottanee toisen puolen huolehtia kukaan näyttelemisestä, kertoo Pirjo Majamäki.

oittanee toisen puolen huolehtia kukaan näyttelemisestä, kertoo Pirjo Majamäki.

Kukaan ei ole huono

Bibliodraamassa jokainen toimii persoonallisuutensa

mukaan. Joissakin ryhmissä ollaan varautuneita, toisissa mennään mukaan helpommin.

"Tarkoituksena on, että kaikki teemme vaikkapa jotain samaa yhtä aikaa. Jokainen esim. on Maria. Omanlaisensa Maria kukin."

Ohjajalla on tärkeä tehtävä bibliodraamassa. Mutta hänen on työskenneltävä mahdollisimman huomaamattomasti.

"Kukaan ei saa tulla koskaan lintatuksi", painottaa pastori Majamäki. "Kenenkään ei pidä ajatella, että olen huono."

Kärkeana sääntönä on, että ainoastaan ohjaaja voi epäonnistua!

Raamatun sisältö eläväksi

Tarkoitus on, että Raamatun sisältö rupeaa elämään ihmiselle uudella tavalla. "Ihan kuin en olisi koskaan ennen kuullut tätä tekstiä!" kertoo Pirjo Majamäki eräänkin mukanaolijan huudahdusta jälkeensä.

Pastori Majamäki on selvillä siitä, että kaikki eivät halua käyttää tällaisia keinoja Ra-

matun tutkimiseen. Eikä heidän tarvitse. Hän korostaa sen olevan vain yksi keino monien muiden ohella. Se avaa mahdollisuuden löytää uutta. Tavanomaiset raamattupiirit toimivat edelleen.

"Otan usein laulun punaiseksi langaksi", luonnehtii Majamäki. Joku toinen turvautuu puheeseen tai liikuntaan.

Uusia ihmisiä mukaan

Pirjo Majamäki tulee vetämään erilaista raamattupiiriä lehtori Pirkko Heikkilän aloitteesta. Ajatus syntyi kesällä 1996, jolloin Majamäki käytti bibliodraamaa Junnilan raamattuleirillä yhdessä ryhmässä.

Lehtori Heikkilä uskoo kurssin kiinnostavan. Tavalliset seurakuntalaiset ovat avoimia uudelle "vaikka liikehdintä raamattupiirissä on vähän outoa, kun yleensä istutaan paikallaan". Uusien ihmisten tavoittamiseen pyritään.

Mitä erilaisen raamattupiirin vetäjä itse toivoi?

"Toivon, että liikkeelle lähtisi sellaisia, joille Raamattu ei ole niin tuttu ja sellaisia, joille Raamattu on liian tuttu, kuluu. Osallistujille ei aseteta mitään vaatimuksia.

"Voi ajatella, että tällainen olen. Tällaisia olivat Raamatun ihmiset."

Kristiina Ahtola

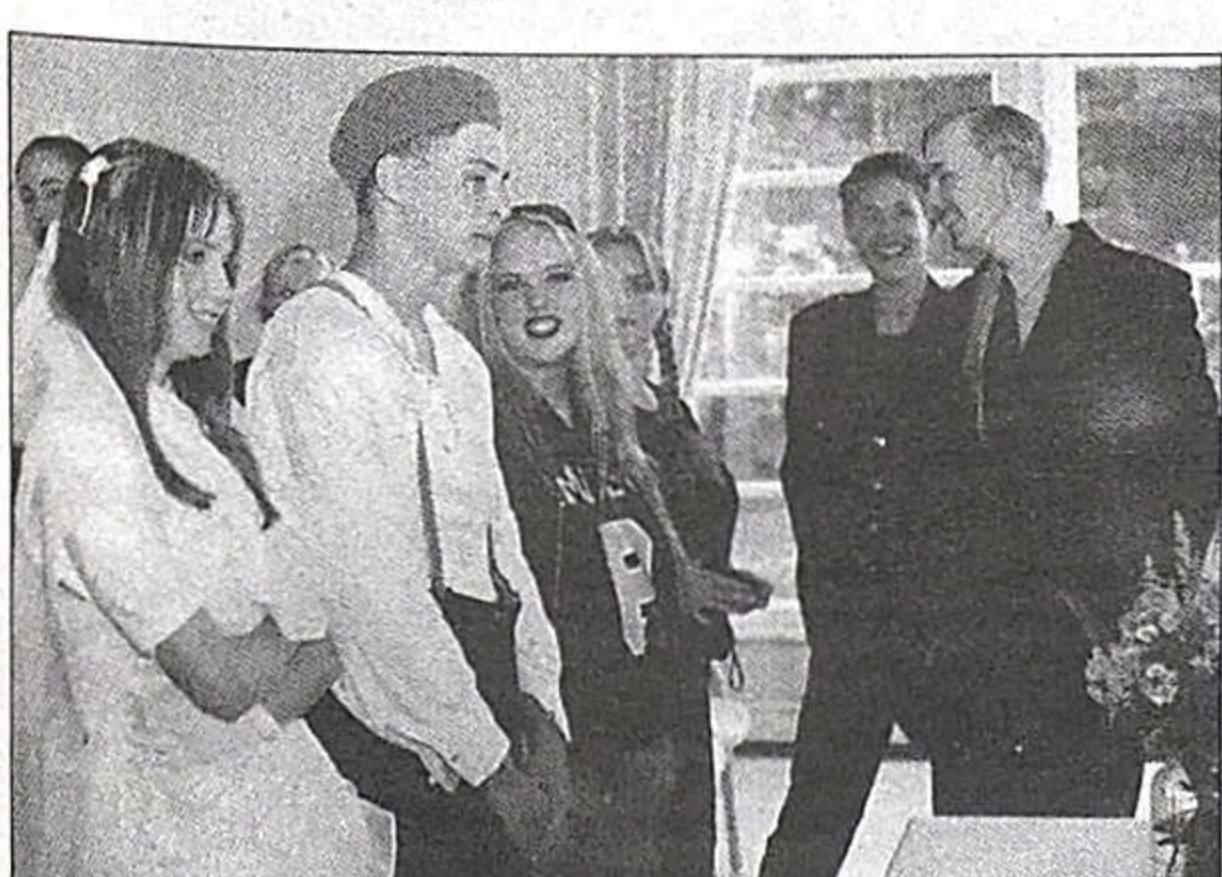
AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA

Yhdeksän kymmenestä käy rippikoulun

Rippikoulumuistot ja nuorisotyön kuuluminen ovat aiheena Porin seurakuntien osastolla Satakunnan messuilla perjantaina maanantaihin 5. - 8. syyskuuta. Osastolta löytyy niin tuoreita kuin vanhempien ryhmäkuvia porilaisista rippikouluista. Päivystäjät kertovat niin nuorisotyön syksyn tarjonnasta kuin rippikoulutoiminnastakin.

Messuosastolla on päivystäjät perjantaina klo 12 - 20 Pihlavan, lauantaina klo 10 - 18 Länsi-Porin, sunnuntaina klo 10 - 18 Porin Teljän ja maanantaina klo 10 - 18 Keski-Porin seurakunnasta.

Messuvieraille on leikkimielinen arvauksia. Porin

Rippikoulun kokonaiskesto on 80 tuntia. Leiri on rippikoulun tärkein ja odotuin vaihe. Kuva Junnilan leirin "hääjuhlissa" viime kesällä.

Kuva Päivi Setälä.

Päiväkerhoissa vielä tilaa

Seurakuntien päiväkerhoissa Porissa on vielä vapaita paikkoja. "Jos ilmoittautumispäivä meni ohi huomaamatta, niin vielä voi tiedustella vapaita paikkoja", kertoo toiminnanohjaaja Anne Hölländer. Hänet tavoittaa puhelinnumerosta 6238 777.

Päiväkerhot alkavat torstaina 4.9. ja perjantaina 5.9. Päiväkerholaiset ovat 4-6-vuotiaita. Kolmivuotiaalle ei tänä vuonna tule ryhmää.

Päiväkerhotoiminnan piirissä on myös kansainvälinen kerho. Sen kokouspaikka on siirtynyt Rauhanpuisto 1:een. Kerho alkaa tiistaina 9.9. klo 17.20.

Teljän seurakunnalle tilat Keskuskartanosta

Porin Teljän seurakunta luopuu ns. Aravan kerhohuoneesta Oikokatu 1:ssä. Sen tilalle kunnostetaan vuokratilat Keskuskartanosta kiinteistöstä, os. Keskusaukio. Toiminta uusissa tiloissa alkaa remontin valmistuttua syyskuun loppupuolella.

Herätysliikkeistä

Keski-Porin hopeakerhoissa

Luterilaisen kirkon viisi herätysliikettä ovat esillä syksyn kuluessa Keski-Porin seurakunnan hopeakerhoissa. Ruokailuvaihe, herännäisyys, evankelisuus, lestadiolaisuus ja evankelioiva herätyskristillisyyden tulevat kerhoissa tutummiksi. Kerhoihin saadaan kutakin herätysliikettä sisällitään päin tuntevia vierailijoita. Herätysliikkeistä kerrotaan historiaa ja nykypäivää, esitellään liikkeelle läheisiä virsiä ja lehtiä.

Korttinippu kymppillä keskusrekisteristä

Porin seurakuntayhtymän keskusrekisteri on päättänyt luopua postikorttien myymisestä ja järjestää edullisen loppumyynnin. Kymppillä saa nipun, jossa on 15 korttia. Korteissa on Porin kirkkojen sekä Junnilan leirikeskuksen kuvia. Myyntitilut tilitetään raamattuliiketyöhön.

Keskusrekisteri löytyy osoitteesta Hallituskatu 9 b. Se on avoinna ma-ke ja pe klo 8.30 - 15, torstaisin klo 17 saakka.

HARTAUUS

Sinuakin etsitään, kutsutaan ja huhuillaan

"Liekki-sonni karkuteilla" Siinä yksi kesän kestouutisista. "Takamäen torpan sarvipäinen pessi on kadonnut. Lammas on väriltään valkoinen, mutta siinä on joitakin mustia täpliä." Tämänlaisia kuulutuksia saatettiin taas ennen muinoin lukea saarnatuoleista.

Vapahtaja kutsuu meitä lampaikseen ja muistuttaa lampaitaan olemassaolostaan. Kesän suurissa ja pienemmissäkin hengellisissä juhlissa on kutsuttu ja hoidettu kadonneita ja löytäneitä.

Kun syksyn toimintakausi seurakunnissa alkaa, on siinäkin tavalla tai toisella kysymyksessä Vapahtajan yhteyteen kutsuminen tai muistutus siitä, että olemme hänen hoidossaan. Kutsu hänen yhteyteensä koskee yhtä lailla mustapilkkuisia kuin sisempääkin mustia lampaita.

Kun menemme saarnatuoliin juurelle, emme kuuntele vain papin puhetta, vaan tunneimme kaiken takaa hyvän paimenen hellän kutsun ja huolen ja halun ilmaista huolenpitoa omistaan. Hän jos kuka tietää kipumme ja murheemme, keskenäisyys lähtee niitiin tai apu niiden kantamiseen. Hän voi myös pelastaa ja temmata meidät oman itsemme ympärillä kiertävistä huomioimaa toiset ihmiset ja näkemään lähimmäisen hädän.

Anna siis, sinäkin, joka olet kadoksissa, itseltäsi, ja joka olet kenties hukannut vuosia elämästäsi, anna hyvän paimenen vetää itsesi hänen hoitoonsa. Vaikka olet paljon hukannut, voit saada vielä enemmän tilalle.

Kuulostelet siis kutsuja sanan ääreen! Jospa kutsuja onkin Herra.

Jussi Jussila
Ahlaisten kirkkoherra

Syksyn toimintakauden alkaessa kutsutaan Kristuksen yhteyteen yhtä lailla mustapilkkuisia kuin sisempääkin mustia lampaita.

Urkuiltojen sarja Satakunnassa

Satakuntalaisten omaa urkuviikkoa vietetään 21. - 28. syyskuuta. Urkuiltoja on eri kirkkoissa kaikkiaan kaksitoista. Konserteissa esitellään myös uro.

Porin konsertti on Keski-Porin kirkossa keskiviikkona 24.9. klo 19. Urkuja soittaa porilaissyntyinen diplomiurkuri Johanna Torikka.

Viikon aloituskonsertti on Raumalla Kordelinin kappelissa 21.9. klo 15, jossa esiintyy Kalevi Kauppi, urut ja Satakunnan Kanttori-urkuriyhdistyksen kuoro. Muita konserttipaikkoja ovat mm. Kullaan, Merikarvian, Ulvilan, Siikaisten ja Nakkilan kirkko ja esiintyjinä mm. Raija ja Juhani Kemppainen, Keijo Vättö, Kari Vuola, Anna-Mari Heikkilä-Mähönen ja Anne-Marie Grundstén. Ohjelmat 30 mk.

Konsertit järjestää Satakunnan kanttori-urkuriyhdistys yhdessä paikallis seurakuntien kanssa.

Länsi-Pori tukee Moksen seurakuntaa

Länsi-Porin seurakuntalaisilla on jonkin aikaa ollut yhteyksiä Venäjällä toimivan Mordovian autonomisen Ersä - Moksen kirkon edustajien kanssa. Moksen seurakunta kuuluu piispa Aarre Kuukaupin alaiseen Inkerin hiippakuntaan. Seurakunnan diakoni ja luottamushenkilöitä on vierailut myös Suomessa.

Moksen kirkon voimavarat ovat äärimmäisen pienet mm. työntekijän palkkaa tuottaa suuria vaikeuksia. Tämän vuoksi Länsi-Porin seurakuntaneuvosto on päättänyt tukea Moksen seurakuntaa työntekijän palkkamista varten. Tavoitteena on vuoden ajan koota varoja vähintään 500 mk kuukausittain tähän tarkoitukseen. Moksä-työn koledhiitit kartutetaan mm. Länsi-Porin kirkon jumalanpalveluksen kolehdilla sunnuntaina 31.8.

Kirkon tutkimuskeskuksen johtaja Harri Heino:

Monet liikkeet salaavat todellisen luonteensa

Uskonnollisia, kristinuskolle vieraita ulottuvuuksia ei ole vain virallisissa uskonnoissa. Niitä voi olla stressin poistoa tai elämän hallintaa opettavissa menetelmissä, erilaisissa mietiskelyissä, terapioissa ja hoidoissa.

- Monet liikkeet salaavat todellisen luonteensa, sanoo Kirkon tutkimuskeskuksen johtaja Harri Heino.

Mantrat ovat jumalien koodinimiä

Esimerkiksi monet itämaiset liikkeet yrittävät länteen tullessaan peitellä uskonnollisia juuriaan ja muokata toimintaansa länsimaiseen kulttuuriin sopivaksi. Ne vaikeavat asiasta, jotka ovat niille olennaisia niiden syntyhistorialla. Yksi tällainen on ollut TM (Transsendentaalisen meditaation liike).

- TM-liike on jatkuvasti kieltänyt, että sillä on mitään tekemistä uskonnon kanssa. Kuitenkin liikkeellä on Intiassa omia temppelejä ja oma munkistonsa, Heino toteaa.

TM-liikkeen "uskonnottomuus" uppoaa joihinkin suomalaisiin melko helposti. Liikkeeseen vihkiminen tapahtuu sanskritin kielellä, jota suomalaiset eivät ymmärrä. Jäsenille annettavat, päivittäin aamuin ja illoin toistettavaksi tarkoitetut henkilökohtaiset mantrat selitetään "soin-tisanoiksi", joilla ei ole mitään merkitystä.

- Todellisuudessa mantrat ovat hindulaisten jumalien nimikoodeja, Heino muistuttaa.

Suomalaisten "sinisilmäisyys" ja terveen kritiikin puuttuminen johtuu useimmiten siitä, että varsinainen tavoite on jollakin muulla tasolla kuin menetelmissä. Uhritarvikkeita ja mantroja saatetaan kyllä hiukan kummastella, mutta moni on valmis unohtamaan omat uskomukset saadakseen vapautuksen vaikkapa stressistä.

Itämaiset liikkeet lupaavat terveyttä

TM-liike - niin kuin monet muut itämaiselta pohjalta syntyneet liikkeet - vetoaa länsimaisiin ihmisiin terveydellisiä tekijöitä. Liike lupaa, että

TM rentouttaa, vähentää ahdistusta, normalisoi verenpainetta, vähentää alkoholin ja savukkeiden käyttöä, vähentää lääkkeiden väärinkäyttöä, poistaa unettomuutta, lisää älykkyyttä, oppimiskykyä ja psyyken terveyttä. Ja edelleen, TM:n luvataan edistävän luovuutta, parantavan ihmishuoneita jne.

TM:n kukoistuskauti oli 1970- ja 80-luvulla, mutta liikkeellä on edelleen jalansijaa Suomessa, jopa yhteiskuntalämässä.

- Luonnonlainpuolue joogalentäjiin on kokonaan TM-liikettä, Heino huomauttaa.

Jälleensyntyminen kiehtoo monia

Uskonnollisuuttaan piilottelevien liikkeiden uskonnollinen ulottuvuus selviää ihmisille vasta ajan kuluessa - usein vasta sen jälkeen, kun he ovat jo tietämättään omaksuneet uskonnollisia vaikutteita.

Nykyajalle on Heinon mukaan tyydyttävää myös se, että esimerkiksi hindulaisuudesta tai buddhalaisuudesta on irrotettu jotain osia yhdeksi pala-

Suomessa on vahvistunut kaksi vastakkaista suuntausta: uskontojen merkitys on vähentynyt, mutta toisaalta hengellinen etsintä on kasvanut, toteaa Harri Heino.

seksi omaa elämäntapaansa. Esimerkiksi joka neljäs suomalainen sanoo uskovansa jälleensyntymiseen. Monet näin uskovista ovat myös tutkimuksen mukaan niitä, jotka käyvät kirkossa keski-ikäisiksi useammin. Jälleensyntyminen on kuitenkin vastoin kristinuskon opetusta. Heino arvelee, että papit eivät saarnoissaan välttämättä puhu tästä, koska asia on heille itselleen niin selvä.

- Tai sitten oppi ei ole mennyt perille, hän lisää.

Evoluutio-malli istuu länsimaihin

Heinon muistuttaa, että jälleensyntymisuskon peräisin idästä, mutta länsimaihin se on suodattunut länsimaalaisia miellyttävällä tavalla.

Länsimainen jälleensyntymisuskon ei suinkaan ole alkuperäistä jälleensyntymisen pakkoa, sitä, että jokainen saa tekojensa mukaan ja paha karma pakottaa syntymään uudestaan ja uudestaan, tarvittaessa vähäpätö-

Suomessa ollaan palaamassa tilanteeseen, jossa eri uskonnot, uskomukset ja filosofiset vaikutteet olivat sekoittuneet toisiinsa. Porissakin voi kristillisten kirkkojen ohella törmätä moniin ei-kristillisiin yhteisöihin.

seksi eläimeksi. Länsimaissa - lähinnä teosofisessa ajattelussa - syklike-hitys on korvautunut spiraali-mallilla. Jälleensyntyminen on muokattu evoluution sopivaksi kehittymiseksi: ihmisen jalostuu, henkistyy ja lähenee jumaluutta jälleensyntymistensä kautta.

Jotkut myös sekoittavat kristillisen uudestisyntymisen ja itämaisen jälleensyntymisen käsitteet.

Viesti Jumalalta, ei tähtitarhoista

Jotkut suomalaiset ovat alkaneet siirtymään elämäntapomukseensa myös "New age" -ajattelulle tyypillisiä astrologisia uskomuksia, jumaluuden etsimistä omasta itsestä ja jumaluuteen sulautumista. New age ei ole virallinen uskonto, vaan pikemmin monilukoinen virtaus. Siinä uskotaan, että maailma on siirtymässä uuteen henkisyuden aikakauteen, "kalojen ajasta vesimiehen aikakauteen".

- New age -ajattelu on ristiriidassa kristillisen ajatusmaailman kanssa, Heino toteaa.

Jokin astrologiassa ja ennustamisessa viehättää monia. Kaikki eivät tule ajatelleeksi astrologian uskonnollista puolta. Astrologiassa tähtiä pidettiin alunperin jumalolentoina; uskottiin, että tähdet jumalina säätelivät ihmisten elämää. Sitten

astrologiassa on ajateltu, että se mitä tapahtuu planeettojen makromailmassa, tapahtuu myös ihmisten mikromailmassa.

Jotkut saattavat sekoittaa kristillisen profetioimisen armolahjan ja ennustajan kyvyt.

- Kyse on kuitenkin aivan eri asiasta. Profetointi on totuuden puhumista, ei ennustamista. Profetia on viesti Jumalalta eikä mistään tähtitarhoista, Heino sanoo.

Suomessa palattu synkretismiin

Heinon mukaan Suomessa ollaan nyt itse asiassa palaamassa siihen tilanteeseen, mikä täällä oli kristinuskon tullessa maahan. Eri uskonnot, uskomukset ja filosofiset vaikutteet olivat sekoittuneet toisiinsa.

- Me joudumme nyt kristittyinä perustelemaan omaa elämäntapamme itsemme ja toisillemme.

Heino muistuttaa, että se ei lainkaan ole huono asia. Ensimmäisten vuosisatojen kristittyjä pystyivät elämään aidosti kristittyinä juuri sen takia, että he joutuivat tekemisiin toisenlaisen todellisuuden kanssa.

1980-luvun puolivälin jälkeen Suomessa on Heinon mukaan vahvistunut kaksi toisilleen vastakkaista suuntausta: toisaalta uskontojen merkitys on vähentynyt, toisaalta hengellinen etsintä ja kysely on kasvanut. Herätysliikkeet esimerkiksi ovat vah-

vistaneet asemiaan.

- Lama-aika on merkinnyt ainakin jonkinlaista paluuta perusarvoihin. Luottamus Suomen ev.lut. kirkkoon on tutkimusten mukaan lisääntynyt, kertoo Heino.

Saatanapalvojen symbolia ei tunnettu

Harri Heino on tuoreessa kirjassaan "Mihin Suomi tänään uskoo" halunnut jakaa ihmisille tietoa uskonollisista liikkeistä, joiden edustajia voi tavata missä tahansa kadulla. Hän on tutkijan otteella tuonut esille, mistä erilaisissa yhteisöissä on kysymys. Kirjassa ei saarnata, mutta oleelliset piirteet - ja myös erot kristinuskoon verrattuna - tuodaan esille.

- Luotan aika pitkälle ihmisten

omaan arviointikykyyn, kunhan he vain saavat luotettavaa tietoa erilaisista yhteisöistä, Heino sanoo.

Kirja antaa tietoa ja auttaa tunnistamaan uskonnollisia ajatuksia, joita ei välttämättä muuten tule huomaneeksi.

Heino kertoo esimerkin elävästä elämästä. Kävellessään vuosi sitten Porin jazz-kadulla, hän kysäisi eräältä korumyyjältä, menevätkö nuo saatanapalvojen symbolit hyvinkin kaupaksi. "Herra Jumala, ovatko nuo sellaisia", oli nainen järkyttyneenä huudahtanut ja lähtenyt heti repimään alassuun roikkuvia, mustia ristejä pois myynnistä.

**Teksti: Marjaana Perttula
Kuvat: Marjaana Perttula, Päivi Setälä**

Uskonnot pähkinänkuoressa

Harri Heino: Mihin Suomi tänään uskoo, WSOY 1997.

Kirkon tutkimuskeskuksen johtajan Harri Heinon kirja *Mihin Suomi tänään uskoo* tarjoaa hyvän tietopaketin kaikkiaan 170 uskonnollisesta yhteisöstä, jolla on kannattajia ja toimintaa Suomessa. Vaikka tiedot kustakin yhteisöstä ovat tiiviisiä ja helposti luettavassa muodossa, on kirjalle kertynyt paksuutta 400 sivua.

Heino on luokitellut uskonnolliset yhteisöt pariikymmenen pääluokkaan. Näistä noin puolet on kristillisiä yhteisöjä. Ei-kristillisiä pääluokkia ovat kristinuskon pohjalta syntyneet uudet yhteisöt, juutalaisseurakunnat, islamseurakunnat, hindulaisuuteen pohjautuvat yhteisöt, buddhalaisuuteen pohjautuvat yhteisöt, teosofiaan pohjautuvat yhteisöt, muut yhteisöt ja parauskonnolliset liikkeet.

Kustakin yhteisöstä on - objektiivisuuteen pyrkien - kerrottu sen taustasta, opista, organisaatiosta ja suhteista muihin uskontoihin.

Urantia-kirjan lukijat

Urantia-kirjan lukijat uskovat kosmisilta olennoilta saatuaan ilmoituksen, joka on kirjoitettu Urantia-kirjaksi. Liikkeen edustajat pyrkivät kasvamaan täydellisyyteen. He uskovat, että kuoleman jälkeen ihmisen hengellinen kasvu jatkuu, kunnes hän saapuu ensin keskusuniversumiin ja lopulta vuosimiljardien kuluttua itsensä Jumalan asuinsijalle, Paratiisiin.

Vapaamuurarit

Parauskonnollisilla liikkeillä tarkoitetaan yhteisöjä, jotka eivät suoranaisesti ole uskonnollisia yhteisöjä, mutta joilla on uskonnollisia aineksia. Parauskonnollisiin liikkeisiin luetaan muun muassa vapaamuurarit, Odd Fellow -veljeskunta ja antroposofia, mutta myös astrologia, parapsykologia, uushamamismi, reiki, jälleensyntymisuskon, spiritualismi ja satanismi sisältävät uskonnollisia aineksia.

Vapaamuurareilla ja Odd Fellow -veljillä on samantapaisia salaisia rituaaleja, vaikka päätahto on hyveellinen elämä ja itsensä eettinen ja moraalinen kasvattaminen.

Reiki

Reiki on yksi monista hoitomuodoista, jolla on uskonnollisia, ei-kristillisiä ulottuvuuksia. Reiki tulee japanilaisista sanoista "rei", joka tarkoittaa itseä tai henkeä, ja "ki", joka merkitsee universaalista elinvoimaa. Reikillä tarkoitetaan uskonnonfilosofiaa ja siihen pohjautuvaa vaihtoehtoista hoitomuotoa, jossa tätä elämäntapaa siirretään, voimistetaan ja kanavoidaan joko kontaktihoitona tai kaukoparannuksena henkilöltä toiselle.

Universaalista elämäntapaa käytetään reikissä useita nimiä: voidaan puhua universaalista hengestä, Kristuksen hengestä tai vaikka buddhista. Se ymmärretään rakkaudeksi, joka vapauttaa syyllisyydestä, pahasta karmasta, edesauttaa hengellistä kehitystä ja värähtelytason kohottamista, tekee mahdolliseksi matkat korkeammille energiatasojille ja parantaa sairaudet poistamalla tukkeumia energiakanavista.

Ei-kristillinen kirjo on laaja Mihin Porissa voi törmätä?

Kristillisten kirkkojen ohella Porissa voi törmätä moniin ei-kristillisiin yhteisöihin, kuten Jehovan todistajiin, mormoneihin, TM-opetukseen, Krishna-liikkeeseen, teosofeihin, bahai-uskoon tai vaikka Urantia-kirjan lukijoihin. Parauskonnollisista järjestöistä tutuimpia ovat vapaamuurarit ja Odd Fellow -veljeskunta.

Jehovan todistajat

Jehovan todistajat ja mormonit ovat syntyneet kristilliseltä pohjalta, mutta ne ovat irtautuneet kristikunnan yhteisestä perinnöstä. Ne eivät hyväksy kirkon yhteisiä tunnustuksia.

Jehovan todistajat torjuvat esimerkiksi Jumalan Pyhän kolminaisuuden; he eivät hyväksy Jeesuksen täyttä jumaluutta.

Jehovan todistajien mukaan vain he itse julistavat Jumalan totuutta. Kaikki muut kirkot ja hallitukset ovat heidän mukaansa Saatanan vallassa ja siksi niistä on sanottavaa irti.

Mormonit

Mormonit tekevät aktiivista lähetystyötä. Suomessa on kerrallaan noin sata, lähinnä amerikkalaista saarnaajaa. Mustapukuista, polkupyörällä kulkevia mormonilähettejä näkee tämän lästä myös Porissa.

Mormoneilla on käytössään Raamattu, mutta myös uudempi opetusta: Mormonin kirja sekä pari muuta kirjaa. Ihmiselämän tarkoituksena on heidän mukaansa ihmisen jumalallistuminen, kehittyminen kohti Jumalan kaltaisuutta.

Krishna-liike

Krishna-liikkeellä on hindulainen pohja. Liike pitää Krishnaa korkeimpana jumaluutena.

Liikkeeseen kuuluvat pitävät päämääränään läheisen persoonallisen yhteyden syntymistä Krishnaan, mikä onnistuu täytymällä hänen palvelukseensa. Tärkeimpänä keinona tähän on maha-mantran toistaminen ja Krishnalle uhratun kasvisruoan nauttiminen. Krishna-liikkeen varsinaiset jäsenet asuvat temp-

peliensä yhteydessä ja koko elämänsä järjestys on tarkkaan säädelty. Temppeleiden alttarilla on Krishnan kuvapatsas, jota pestään, puetaan ja ruokitaan pyhien kirjoitusten antamien ohjeiden mukaisesti.

Teosofia

Teosofiaan pohjautuvia yhteisöjä on paljon, muun muassa Suomen Teosofinen Seura, Ruusu-Risti, Kristosofia ja Vapaa Katolinen Kirkko.

Virallisesti teosofia ei ole halunnut sitoutua mihinkään uskontoon, van se on halunnut esiintyä eräänlaisena yleisenä, perinteisiä uskontoja syvällisempänä uskonnonfilosofiana. Se on ottanut vaikutteita monista uskonnoista. Teosofit puhuvat muun muassa jälleensyntymisestä ja karman laeista, syyn ja seurauksen laeista.

Bahai-usko

Bahai-uskon juuret ovat islamin yhdessä koulukunnassa, ja liikkeen edustajat pitävät Korania luotettavampana kuin Raamattua.

Bahait opettavat, että kaikki uskonnot edustavat samaa jumaluutta; bahaismi on kuitenkin kaikkein muiden uskontojen tähtämys. Bahai pyrkii ihmiskunnan yhdistämiseen ja maailmanrauhaa.

Eeva Lammi tuli Kainuusta Reposaarelle

”Junnila oli satumaisen kaunis”

Lihapullat ja makaronilaatikko ovat leiriruokailun kestoosikkeitä. Junnilan emäntä Eeva Lammi on huomannut, etteivät ruokailutottumukset ole loppujen lopuksi vuosikymmenten kuluessa kovin paljon muuttuneet.

”Kasviksia ovat oppineet syömään niin nuoret kuin vanhatkin, mutta rippileiriläisille ei kala maistu.”

Kainuusta Reposaarelle

Eeva lähti Paltamon kirkonkylästä 1965 ”siskon perheen mukana seikkailemaan” ja päätyi Reposaaren ravintolaan töihin. Kainuun tytölle Junnilla oli yksi saaren ihmeistä. ”Kun tulin ensi kerran Junnilan portille, en uskaltanut mennä pidemmälle”, muistelee hän. ”Paikka näytti satumaisen kauniilta.”

Jo seuraavana vuonna Eeva vihittiin Junnilassa lähes sadan rippikoululaisen leirielämän keskellä. Appivanhemmat **Lauri ja Alva Lammi** toimivat Junnilan talonmiespariskuntana.

Kaurapuuro alkuruokana

Eeva tuli Junnilaan töihin ensi kerran syksyllä 1967 ja keittäjäksi 1968. Pääemäntänä hän on toiminut vuodesta 1977.

Junnilan emäntänä 1959 - 77 toiminut **Alma Penttilä** tarjosi lounaalla aina ensin kaurapuuroa. Myös silli kuului ehdottomasti lounaspöytään.

”Ihmiset eivät aina ymmärtäneet, miksi piti syödä ensin karapuuroa. Emäntä oli varmaan ajatellut, että muuta ruokaa kuulu näin vähemmän”, muistelee Eeva.

Ainakin kerran viikossa leirien ohella ruokittiin satapäinen retkeilijajoukko, jolle tarjottiin ulkona keitettyä siikasoppaa. ”Kentäkeittiössä se piti keittää, jotta saatiin ihana savun maku mukaan”, muistelee hän.

Emäntä vaati, että henkilökunta otti vieraat vastaan pääportilla näitisti niiten, Reposaaren laulukin laulettiin.

Henkilökuntaa oli Junnilassa lähes tuplamäärä nykyiseen verrattuna. Tietysti käsin tehtävää työtäkin oli tuohon aikaan enemmän. Nyt keittiöllä on neljä työntekijää, lisäksi talossa on siistijä. Oma talonmies ei Junnilassa enää ole.

Erilaiset leirit yhdessä

Leirit ovat pienentyneet: vielä 1970-luvulla oli rippileireillä lähes sata nuorta ja äiti-lapsi-leireilläkin 80 osallistujaa.

Nuoret majoitettiin paitsi ruokalarakennuksen majoitustiloihin myös vanhan majoitusrakennuksen ylä- ja alakertaan. ”Yläkerrassa oli laudat purujen päällä, yöpyjiä sullottiin sinne niin paljon kuin saatiin mahtumaan.”

Nuorisoi ei ole Eeva Lammun mielestä juurikaan muuttunut. Yhtä vilkasta väkeä nuoret ovat aina olleet.

Nyt diakoniakeskuksen leirit ja rippikoululeirit pidetään rinnakkain. Eläkeläiset ja rippikoululaiset sulautuvat emännän mielestä hyvin yhteen. Erilaiset leirit tuovat omaan työhönsä vaihtelua.

Leirikaudella ei voida ottaa vastaan ruokavieraita, kahvitettavien kanssa kyllä selviydytään. Toukokuussa Junnilassa käy

Eeva Lammista olisi hauska nähdä leiriläisten joukossa myös Junnilassa työskennelleitä. Itse hän ainakin aikoo aikanaan tulla seuraamaan leirielämää tiskien toiselta puolelta.

edelleenkin paljon retkikuntia.

Häitä ja muita perhejuhla varten vuokrataan nykyisin vain tilat, tarjoilusta huolehtivat pitopalvelut.

Pihamiljöön muuttunut

Reposaaren Junnilla on Porin historiallisesti arvokkaita paikkoja. Kunnallisneuvos Robert Junnelius rakennutti Junnilan kesähuvilakseen vuonna 1884. Porin seurakunnat ostivat Junnilan 1947, mistä alkaen leiritoimintaa on ollut Junnilassa joka kesä ja talvisinkin.

Silokallion valmistamiseen asti eli 1980-luvun alkuun saakka Junnilassa oli myös talvitoimintaa lähes joka viikonloppu.

Moni mittaa Junnilan aikaa myös vanhan päärakennuksen, Junneliuksen puuhuvilan, palosta. Rakennus tuhoutui yöllä 27.5.1991.

”Kun heräsin ja ryntäsin parvekkeelle, oli koko takaranta punainen. En tiennyt kumpi paloi, ruokalarakennus vai päärakennus”, muistelee Eeva. Hänen kotinsa on vain 400 metrin päässä Junnilasta.

Palo pisti reposaarelaiset liikkeelle. Väkeä tuli palopaikalle kaiken aikaa.

”Oli se shokki. Palo on elämäni järkyttävin tapahtuma. Heti palon jälkeen minulla kuitenkin oli ihmeellinen tunne: en osannut kaivata vanhaa. Alue kytty pari päivää ja sen jälkeen se heti raivattiin.”

Junnilan pihamiljöön on muutenkin muuttunut. Puisto on aukeampi kuin Ee-van taloon tullessa. Myrsky kaataa puita lähes vuosittain.

Junnilan leirikeskuksen uusi pääraken-

nus on valmistunut 1993. Majoitusrakennus on vuodelta 1988, ruokalarakennus majoitus- ja saunatiloihin on vuodelta 1959. Sadan vuoden takaisesta Junnilasta muistuttavat mm. Junnilan lampi ja Ank-kala sen rannalla sekä rauniolinnakkeen malliin koottu kivirakennelma puistossa.

”Leirillä syödään aina”

Leiriläiset kokoontuvat ruokasalin viisi kertaa päivässä: aamupalalle, lounaalle, päiväkahville, päivälliselle ja iltapalalle.

”Varsinkin vanhemmalle väelle syöminen on leirillä tärkeä ohjelma-osa. Viiden ruokailun lisäksi kysytään vielä yöpalaakin.”

Vielä 1970-luvulla ohranryynivelliin keittäminen oli leireillä iso näljanssi. Varsinkin eläkeläisten leirillä se oli kysyttyä herkkua. Nyt se on jäänyt pois ruokalistalta.

Eeva Lammi ei tee kiertäviä ruokalistoja, vaan laatii joka viikolle oman vaihtelevan listan. Suurin osa ruoasta tehdään itse. Keittiön jakelulinjasto on pieni ja hidas. Epäkäytännölliseksi käynyt keittiö on remontoitu 1979, ja keittiökoneet ovat tuolta ajalta.

Junnilan leirikausi kestää toukokuulta lokakuulle. Kausiluonteisen työn vuoksi on hyvä, että henkilökunta on pysyvää. Leiriolot vaativat työntekijöiltä hyvää motivaatiota.

Kaupan päälle tulevat kuitenkin vaihteleva työ ja ”Suomen hienoin työympäristö”.

”Näihin maisemiin ei kyllästy. Takarannalla kävellessä löytää aina jotakin uutta.”

Leirimuistoja on porilaisille kertynyt Junnilasta jo 50 vuoden ajan. Kuvan iltanuotio on neljännesvuosisadan takaa.

Junnilan leiritoiminnan 50-vuotistaivalta juhli-taan

Toukokuussa tuli kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun silloinen Porin kaupunki- ja maaseurakunnan sekä Reposaaren seurakunnan yhteinen kirkkovaltuusto päätti ostaa Reposaaren Junnilan seurakuntien kesäkodiksi. Kesästä 1947 alkaen on Junnilassa ollut leirejä joka kesä.

Leiritoiminnan 50-vuotisjuhlaa vietetään Junnilassa sunnuntaina 7.9.1997

JUHLAOHJELMA SU 7.9.

Klo 10 jumalanpalvelus Reposaaren kirkossa. Saarnaa Voitto Vuola, liturgina Aku Keltto. Epistolatekstin lukee Matti Pärssinen, kanttorina Kaj Vartio. Reposaaren kirkkokuoro avustaa. Kolehti Junnilan leiritarvikkeisiin

Klo 13 Juhlatilaisuus Junnilassa. Alkuhartausta Osmo Kauppinen, Junnilan historiasta kertoo Jorma Pakkanen, puheen pitää Paavo Yrjölä. Junnilan entisiä ja nykyisiä käyttäjiä on koottu keskustelemaan aiheesta ”Ajatuksia menneestä, nykyisestä ja vähän tulevastakin”, aiheita pohjivat Vilho Eskelinen, Vilma Heinilä, Maija-Liisa Aho ja Raili Rosendahl, keskustelua johtaa Marjatta Kaartinen.

Reposaaren kirkkokuoro laulaa. Voitto Vuola pitää lopuksi nauksen.

Juhlan päätteeksi Porin seurakuntayhtymä tarjoaa kahvit. Jumalanpalveluksen ja juhlatilaisuuden välissä ruokailumahdollisuus Junnilassa. Ruokamaksu 30 mk.

Kuljetukset Reposaarelle: Auto 1: Lytlylänstä klo 8.20, Pormestarinluodon seurakuntakoti 8.35, Hyvelä 8.40, Ruosniemen kirkko 8.45, Sunniemi 8.55, Toejoen vanh.rivi 9, palvelukeskus 9.10

Auto 2: Väinölän kirkolta 8.45, Sampolan vanh.talot 8.50, Teljän kirkko 8.55, palvelukeskus 9.10.

Palvelukeskuksesta autot ajavat reittiä: Maantiekatu, Korventie, vanhaa tietä Pihlavan kautta Reposaaren.

Paluu juhlan jälkeen. Edestakainen matka 20 mk.

Junnilan historiasta kirjanen

Rovasti Jorma Pakkanen historikki *Reposaaren Junnilla* on painettu kirjaseksi, jonka 30 sivulla kerrotaan Junnilan leirikeskuksen vaiheista alkaen ”Willa Junnelan” syntymästä. Kirjasessa on myös 1884 valmistuneen ja 1991 tulipalossa tuhoutuneen Junnilan päärakennuksen rakennuspiirustukset sekä jonkin verran kuvia vuosien varrelta.

Reposaaren Junnilla -kirjasta myydään Junnilassa, Porin seurakuntayhtymän diakoniakeskuksessa, Eteläpuisto 10 A, sekä keskusrekisterissä, Hallituskatu 9 b.

Kirjanen maksaa 20 markkaa.